

#1 Turiet Manus likumus

Jāņa ev. 14:15-31

Uzsākot svētrunu sēriju "Jēzus pavēles" Vīlandes draudzē, paralēli tiek organizētas mazo grupu nodarbības. Pirms katras nodarbības ieteicams noklausīties saistītās svētrunas audio ierakstu, kas pieejams draudzes mājaslapā www.vilande.lv.

Svētrunu sērijas ietvaros tiks aplūkotas visas Jēzus pavēles, kas aprakstītas četros evaņģēlijos, kopā tās ir 49 (kādas pārklājas vairākos evaņģēlijos, bet tiks skaitītas kā viena). No tām 19 jau tika apskatītas vienā no iepriekšējām draudzes svētrunu sērijām "Kalna svētruna". Atlikušās 30 pavēles izstudēsim šajā ciklā, un šodien jau apskatīsim pirmo – "Turiet Manus likumus".

Lasījums

Izlasām šodienas rakstvietu Jņ 14:15-31.

Uzdevumi

1. Uzsākot jauno nodarbību ciklu, pastāstiet katrs par savu ceļu pie Dieva (liecība) un pašreizējo vietu draudzē (no kuras draudzes esat un vai veicat kādu kalpošanu)?

Laujam katram izteikties.

2. Tā kā jaunais nodarbību cikls ir par Jēzus pavēlēm – uzrakstiet uz lapas visas Dieva dotās pavēles, kas jums nāk prātā. Pēc tam nolasiet tās viens otram.

Šis nav jautājums par pareizajām/nepareizajām atbildēm, tam mērķis ir kalpot kā iesildīšanai, domājot par jauno tēmu "Jēzus pavēles".

Pēc atbilžu nolasīšanas var uzdot jautājumu – "cik lielu uzmanību ikdienā pievēršat tam, vai paklausāt šīm jūsu nolasītajām pavēlēm?"

Diskusija

3. Izlasām 15.pantu – kas ir galvenā doma, ko Jēzus šajā teikumā izsaka? Kādas divas vērtības Viņš šeit salīdzina?

Jēzus pavēl mums turēt Viņa pavēles, JA mēs Viņu mīlam. Tātad, pavēle tiek adresēta tikai tiem, kuri Viņu mīl. Kritušajam cilvēkam, kurš nav jaunpiedzimis Dievā, nav spējīgs pavēles turēt, jo tāds visu spriež miesīgi, nevis garīgi – izlasām Rm 8:5-9 un Jņ 3:6-7.

Līdzīgu teikumu kā 15.pantā Jēzus izsaka arī 23.panta pirmajā daļā – izlasām to. Kas tajā ir atšķirīgs no 15.panta? Vārdam "turēs" izmantotā nākotnes forma. Ko tā nozīmē? Ka Jēzus ne tikai pavēl turēt pavēles, bet sola, ka tie, kuri Viņu mīl, to arī darīs. Tas ir apsolījums. Pie tā atgriezīsimies vēl mazliet vēlāk šajā diskusijā.

Kādas divas vērtības Jēzus šajos abos pantos salīdzina? Paklausību un mīlestību. Ja ir mīlestība, tad būs arī paklausība. Ja paklausības nav, tad nav arī patiesas mīlestības. Tātad, šīs abas vērtības iet roku rokās – izlasām 1 Jn 2:3 un 1 Jn 5:2. Nevienam, kurš tikai mutiski apgalvo, ka mīl Jēzu, vai pat dara kādas lietas Viņa labā, bet nepilda Viņa pavēles (jeb Dieva likumus jeb Tēva gribu), nav attiecībās ar Kristu kā Jēzus skaidri pasaka Kalna svētrunā – izlasām Mt 7:21 un Mt 12:47-50.

4. Ja Jēzus apgalvo, ka paklausība liecina par mīlestību – kā Jēzus šo principu pierādīja ar Savu dzīvi?

Viņš atkal un atkal uzsvēra, ka nedara Savu gribu, bet Sava Tēva gribu – izlasām Jņ 6:38 un Jņ 4:31-34. Un šodienas rakstvietā Viņš to sasaista ar mīlestību uz Savu Tēvu – izlasām 31.pantu. Viņš mīlēja Savu Tēvu un to apliecināja ar paklausību Viņam.

Tas vēl paceļ svarīgu jautājumu – ja Jēzus dara tikai to, ko Viņam Tēvs ir pavēlējis, vai nav tā, ka Viņa pavēles nav Viņa Paša, bet Tēva? Atbilde ir – jā. Tādēļ Kalna svētrunā Viņš saka, ka Debesu valstība ieies tas, kurš "dara Mana Debesu Tēva gribu". Mācītājs Džons Paipers ir teicis, ka "visa Dieva griba, kas mums ir nepieciešama, ir iekļauta Dieva Vārdā".

Šī Tēva griba ir kā dārga prece, ko Tēvs Debesīs iesaiņojis un nodevis tālāk Savam Dēlam, Kurš to paklausībā pildīja. Pēc tam Dēls aizgāja atpakaļ pie Tēva un nodeva šo dārgo mantu tālāk Sv.Garam, Kurš to uzticīgi līdz šai dienai ir nodevis tālāk Kristus mācekļiem un sekotājiem. Šī dārgā prece, Debestēva griba, Dieva Vārds, ir aizsniedzis mūs, izejot cauri visu trīs Dieva Personu "rokām" – tādēļ tā mums ir tik liela svētība un vienlaikus arī atbildība!

5. Izlasām pantus 16-21 – kādēļ Jēzus sūta citu Aizstāvi Savā vietā? Ko Jēzus sola – ko šis Aizstāvis darīs mūsu, Jēzus mācekļu, labā?

Jēzus zināja, ka Viņa pavēles nav iespējams turēt tiem, kuri ir miesīgi. Kritušie cilvēki dzīvo miesā, nevis Garā, tādēļ Jēzum bija jānāk miesā, lai izpirktu cilvēku. Pēc augšāmcelšanās Viņš saņēma jaunu un pārveidotu miesu, tomēr lai spētu svētīt visus cilvēkus vienlaikus, bija nepieciešams kāds, kurš nav saistīts miesā, bet darbotos garā – tādēļ Jēzus atstāja šo pasauli, lai dotu ceļu Sv.Garam, Kurš ir pieejams visiem cilvēkiem vienlaicīgi. Tādēļ Jēzus 28.pantā saka, ka tiem, kuri mīl Viņu, šī ziņa nes prieku, jo Jēzus iet pie Tēva, Kurš tad sūtīt Sv.Garu mums kā Aizstāvi un Palīgu.

Sv.Gara darbs ir dot mums pārdabisku redzi, ka spējam redzēt Jēzu (19.pants). Pasaule Viņu neredz, bet kristieši redz. Kā jūs Viņu redzat Savās dzīvēs? Ļaujiet katram izteikties.

Mēs Kristu neredzam ar miesīgajām acīm, bet garīgi. Redzam Viņu radībā mums apkārt –

dabā, ķermenī, Visuma sarežģītajā un inteliģentajā uzbūvē; redzam Dieva Vārdā, pat Vecajā Derībā, kur katrs lielais notikums ir simbols Viņam; redzam kristiešu attiecībās, kurās viņi spēj piedot un mīlēt bez nosacījumiem brīžos, kad pasaule to nespēj; redzam savas dzīves grūtībās, kurās Viņš mums ir blakus un stiprina, kad pasaulīgs cilvēks krīt izmisuma un neredz izeju; redzam to savas dzīves jēgā, kurā vēlamies dzīvot Dievam par godu un cilvēkiem par svētību. Šo pārdabisko redzi Jēzus sola tikai tiem, kuri Viņu mīl, tātad ir attiecībās ar Viņu, bet pasaulei ne.

6. Izlasām 22.pantu – kas izraisījis Jūdas neizpratni? Kāda būtu jūsu atbilde cilvēkam, kurš jums šodien uzdotu šo pašu jautājumu?

Jūda ir neizpratnē par to, ka Jēzus Savu svētību ierobežo tikai kristiešiem, nevis visai pasaulei. Teoloģijā šo Dieva doto žēlastību iedala divās daļās – "Vispārīgā žēlastība" un "Speciālā žēlastība". Pirmā iekļauj to, ko saņem visi cilvēki (saules gaismu un siltumu, lai var augt barība; veselība; dzīvība; mīlestība u.c.), bet otrā tikai to, ko saņem tie, kuri ir attiecībās ar Dievu (pirmkārt, Glābšanu, bet arī citas garīgas svētības kā lūgšanu uzklauššanu, pasargāšanu dzīves grūtībās u.c.). Citā reizē Jēzus lūdz Debsu Tēvu un speciāli piemin, ka lūgšana ir par kristiešiem, un nav par pasauli – izlasām Jņ 17:9.

Ko jūs atbildētu cilvēkam, kurš šodien uzdotu to pašu jautājumu? Ļaujiet katram izteikties.

7. Izlasām pantus 23-26 – kā Jēzus atbilde uz Jūdas jautājumu ir saprotama?

Tā kā jautājums ir sarežģīts, Jēzus vispirms (23. un 24.pantā) pasaka, kā nošķirt pirmos no otriem. Proti, pirmie turēs Jēzus vārdus, otrie – ne. Ar to Viņš novelk skaidru robežu starp tiem, kuri Dieva acīs ir "kristieši" un kuri ir "pasaule". Citiem vārdiem sakot, šis Jēzus iedalījums daudzus, kuri sevi sauc par kristiešiem, iedala pasaules pusē.

Ar to Jēzus arī jau daļēji atbild uz Jūdas jautājumu "mums Tu gribi Sevi atklāt, bet pasaulei ne?", sakot, ka Viņš Sevi atklāj gan pasaulei – caur Saviem vārdiem. Tātad Jēzus vārdi ir patiesais asmenis, kas nodala vienus no otriem, līdzīgi kā rakstīts Ebr 4:12.

Tomēr Jūdas jautājums, protams, ietver sevī arī izredzētības tēmu, proti, ka Dievs Pats Sevi atklāj tiem, kurus Viņš pēc Savas suverēnās gribas izvēlas glābt (par šo tēmu pieejams mazo grupu materiāls www.vilande.lv ar nosaukumu "Izredzētība"). Un par to Jēzus Jūdam atbild ļoti vienkārši – ka šobrīd Viņš to vēl nespēj saprast, bet nāks Svētais Gars, Kurš to atklās.

Jēzus 26.pantā arī apraksta Sv.Gara uzdevumus kristieša dzīvē – tie ir mācīšana un atgādināšana, kas mums ir arī nepieciešams, lai spētu pildīt Kristus pavēles. Fakts, ka spējam ticēt Kristum, ir pateicoties Sv.Gara klusajam darbam mūsos. Tas, ka šodienas nodarbības tēmu spējam apspriest "garīgi" un izprast, ir pateicoties Viņam. Viņš ir mūsu klusais Skolotājs.

8. Izlasām pantus 27-28 – ar ko Viņa miers atšķiras no pasaules piedāvātā "miera"? Vai jums ir miers dzīvē?

Jēzus saka, ka ir divu veidu miers. Viens ir pasaules, kas ir nepilnīgs un balstīts uz laicīgiem apstākļiem, notikumiem un sajūtām, bet otrs ir Viņa dotais, ko nekas ārēji neietekmē. Iemesls šādam pārdabiskam mieram, kuru pasaule nespēj ieteikmēt, ir Jēzus uzvara pār šo pasauli – izlasām Jņ 16:33. Pat bēdu un pārbaudījumu laikā mums šis miers ir apsoltis.

Nosacījums šī miera izmantošanai ir staigāšana Garā. Miers ir Gara auglis – izlasām Gal 5:22. Tas nozīmē domāt par Viņu ikdienā, turēt Viņa Vārdu sevī, ielaist sevī vairāk no Viņa nekā no pasaules, apzināti turēt Viņa Vārdu sev prātā – izlasām Jes 26:3.

Bet miers nav tikai domāts izmantošanai sev – tas ir līdzeklis, kas var savienot Dievu ar

kritušajiem cilvēkiem – ienest mieru starp abām pusēm. Tātad, mums miers tiek dots arī, lai mēs kļūtu par miera nesējiem – izlasām Mt 5:9. Miera nesēji tiek saukti par Dieva dēliem, jo dara Sava Tēva gribu, kas ir apmainīt viltus mieru pret patieso mieru. Par šo viltus mieru Jēzus raksta arī citu – izlasām Mt 10:34-36. Jēzus nav atnācis atnest viltus mieru, bet zobenu, kas ir Dieva Vārds, kas šķel cilvēkus (Dieva bērniem no pasaulīgajiem), lai tos ienestu Patiesajā Mierā.

Vai jums ir Patiesais Miers dzīvē? Kā tas izpaužas jūsu ikdienā attiecībā uz jūsu pašu dzīvi un uz līdzcilvēku dzīvēm? Ļaujiet katram izteikties.

Noslēgums

Jēzus vēlas, ka mēs Viņu mīlam. Bet Viņš pieņem tikai patiesu mīlestību, kas atklājas paklausībā. Tie, kuriem ir šī paklausība un mīlestība, tie saņem arī Patieso Mieru.